

er det bare i orden, uanset hvilke skridt der tages.

Sådan har vi andre det altså ikke. I Dansk Folkeparti siger vi: Er det ønskeligt for Danmark med en stadig mere integreret unionsdannelse, integration i dybden? Er det ønskeligt, at der sker en stadig større ensretning? Nej, det føler vi ikke det er. Jamen så skal vi da forsøge at råbe op om det og få en diskussion om det fleksible Europa i stedet for. Og det kan vi bl.a. gøre ved at sige nej til euroen, som er et instrument til denne her udvikling, som vi synes er gal.

Og så spørger fru Charlotte Antonsen: Er det så første skridt til en udmeldelse? Nej, det er det ikke. Det er ikke vores ønske. Vi har ikke formuleret noget ønske om, at Danmark skal melde sig ud af Den Europæiske Union, men derfor prøver vi da alligevel at påvirke samarbejdet i den retning, vi føler er rigtig.

Så må jeg sige til hr. Jens Rohde, at det jo er fuldstændig rigtig, at så længe vi har en aftale med Euroland, jamen, så har vi en aftale, der både binder *dem* i forhold til, hvis kronen kommer under pres, og binder *os* på nogle bestemte kriterier. Det har vi ingen problemer med, og hvorfor ikke? Fordi det hele tiden er op til os at vurdere, om vi synes, det er fornuftigt at have den her aftale. Danmark kan jo opsiges den her aftale, hvis vi ønsker det.

Det er da fuldstændig rigtigt, at vi har et finanspolitisk råderum nu, som hr. Jens Rohde tidligere henviste til med de 70 mia. kr., man kunne have disponeret over sidste år. Men det er jo ikke det interessante. Det interessante er, at når der er et politisk flertal – uanset hvad hr. Jens Rohde ønsker eller ej – der vil lave en kickstart som i 1993, som i prognoserne bevæger sig over konvergenskriteriet på de 3 pct., skal vi så have en dansk regering, der skal gå tiggergang i Bruxelles for at få lov til at gøre det, eller kan vi gøre det? Der ønsker vi, at vi skal kunne gøre det, uanset at vi så kan få et slagsmål hernede om, hvorvidt vi synes, det er fornuftigt at gøre det eller ej. Det er demokratiets vilkår, det er demokratiets spilleregler.

Og så kan jeg bare bekræfte hr. Frank Dahlgaard i, at landene uden for euroen faktisk klarer sig glimrende i forhold til hr. Per Kaalunds spørgsmål om investeringer, aktiemarkeder og lign.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Bare for en god ordens skyld: Venstre var ikke enig i de tiltag, som kom fra regeringen i sin tid med kickstarten. Så den skal vi nok holdes uden for.

Men hr. Kristian Thulesen Dahl svarede jo ikke på mit spørgsmål. Det, jeg spurgte om, var, hvorvidt hr. Kristian Thulesen Dahl mener, at fordelingspolitikken bliver et EU-anliggende, fordi vi går fuldt og helt ind i ØMU'en, hvorvidt det bliver EU, som skal diktere, hvordan vi fordelers vores midler i vort samfund.

Det svarede hr. Kristian Thulesen Dahl ikke på. Det vil jeg gerne have et svar på.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så må vi se, om han gør det nu.

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det vil jeg meget gerne svare på. Det var alene tidsmæssige årsager, der gjorde, at jeg ikke nåede det i sidste runde.

Lad mig sige først og fremmest, at jeg da godt er klar over, at Venstre ikke var enig i den kickstart, der fandt sted, men det er jo slet ikke det interessante i det her spørgsmål. Det interessante er, om man i virkeligheden går ind for demokratiet og folkestyret, i den forstand at befolkningen selvfølgelig kan vælge nogle politikere herind, der vil noget andet end det, man selv vil. Hvis befolkningen gør det, så har de lov til at lave en kickstart, der går ud over den 3 pct.-grænse, der er fastsat. Mener man, at man skal have en traktatfæstet forpligtelse til ikke at kunne gøre det? Eller mener man, at befolkningen har ret til at vælge politikere ind, der ønsker det? Det er jo sådan et helt grundlæggende demokratisk, man kan sige et lidt folkestyreagtigt spørgsmål, man skal stille sig, og ikke, om man selv er enig eller ej.

Jeg synes da, det er forkert, at man traktatfæster en økonomisk politik, som forhindrer befolkningens flertal i at få ført den politik, de ønsker. Om jeg så finder, det er fornuftigt eller ufornuftigt at føre den politik, jamen der er det jo så, at jeg må ud at slås for, hvad jeg synes er fornuftigt, prøve at vinde vælgere på den politik, jeg synes er fornuftig. Det er jo sådan set demokrati, og det synes jeg egentlig også hr. Jens Rohde skulle være tilhænger af.